

PESTI FŐTEMLPOM

SPIRITUÁLIS KÖZÖSSÉGI LAP

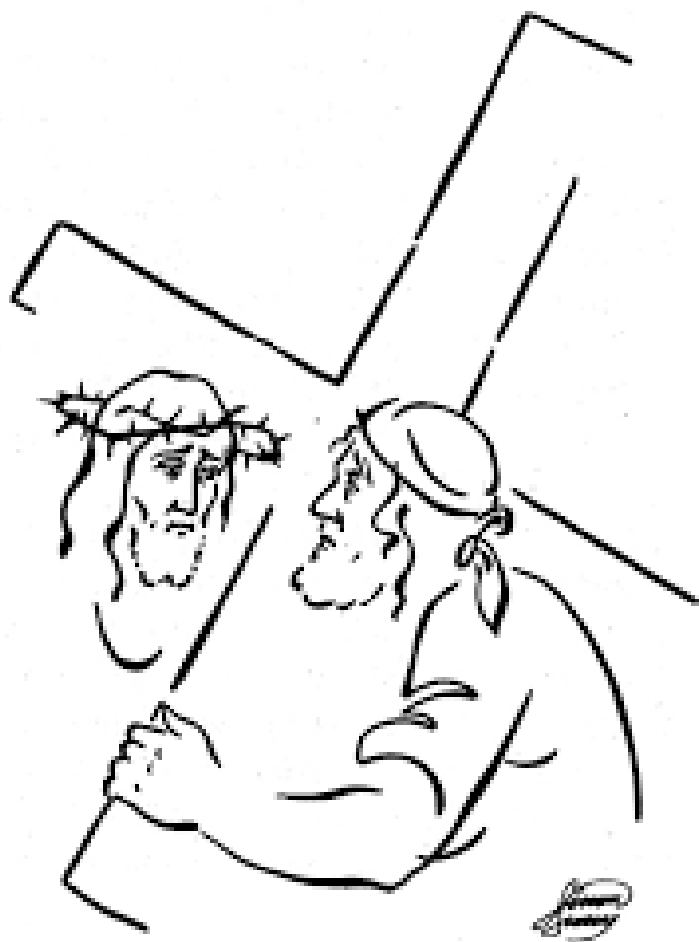

IX. évf. 55. szám

2023. március

Tartalom

- Valós hatalom-e Istené?
- Jubileumi évünk
- A húsvéti liturgia
- A találkozásról
- Senior programok
- Istenadta böjtidő
- Gyerekek az altemplomban
- A szeretet csúcsa
- Tenni kell a barátságért
- Skapuláré felvétel
- Szeretet mindenké előtt
- Virrasszatok a hazáért
- Hilarion metropolita látogatása
- Kezdetben volt a húsvét

BELVÁROSI NAGYBOLDOGASSZONY FŐPLÉBÁNIA

1056 Budapest, Március 15. tér 2. T: 318 3108 belvarosiplebania@gmail.com

Valós hatalom-e Istené?

A kérdésre adott válasz vagy teljesen a kétségbeesésbe taszítja a világot (nemcsak a keresztényt!), vagy lehet a reménység egyetlen záloga. Azt tapasztaljuk ugyanis, hogy e világ hatalmasai közül éppen a legbefolyásosabbak az emberiség kártevői. Embertömegek feje fölött intézik a sorsunkat, egyáltalán nem a boldogságunkat munkálva. Sőt: háborúba taszítják a világot, világháború veszélyét tartva fenn, erőszakkal, korrupcióval és hazugsággal sújtják porba az erkölcsi rendet. E kevesek haszonélisége milliók elszegényedéséhez vezet, földönfutóvá lesznek egész népek és a segítségnyújtás helyett eszközként használnak föl országokat, személyeket. Van-e ennek az immár embertelen világhatalomnak ellenszere, illetve alternatívája? Van-e, aki igazságot tesz, aki ezen hatalommal szemben szabadítóként áll mellénk? A válaszhoz föl kell elevenítenünk az evangéliumok három eseményét.

Nagyböjt kezdetén olvastunk Jézus megkísértéséről. A Sátán az Úr ellen fordult, aki a pusztában készült küldetésének teljesítésére. Háromféle kísértéssel próbálta meg eltántorítani az Atya tervének végbevételétől. Harmadszorra fölállította őt egy igen magas hegyre, ahonnan felvonultatta szeme előtt a világ minden országát és azok dicsőségét. „*Ezt mind neked adom – mondta -, ha leborulva imádsz engem.*” Az ördög úgy beszél, mintha övé lenne a világ és minden ékessége, hazudik, mint mindig, mert szemfényvesztő és kevély. Az Úr azonban a Kísértő által föl kínált hatalmat visszautasította és hűséges maradt az Atya rá vonatkozó akaratához. „*Meg van írva: Uradat, Istenedet imádd, s csak neki szolgálj!*”

Az evangéliumi híradások arról is beszámolnak, hogy Jézus a halála és a föltámadása után megjelent a tanítványoknak a mennybemenetel hegyén és visszatérve az Atyához elköszönt tőlük. Küldetést adott nekik, melynek fedezete az ő hatalma: „*Én kaptam minden hatalmat a mennyben és a földön. Menjetek tehát...*” Miféle hatalmat kapott és kitől? Mire használhatja föl és hogyan valósul ez meg? Van-e

köze a mi világunk aktuális alakulásához és befolyásolja-e azt bármi módon?

A választ egy harmadik, hegyen történt esemény adja meg: ez pedig a Golgota hegye. Itt az Úr Jézus teljes önátadásával azonosítja akaratát az Atya akaratával. Engedelmissége az élő szeretetté avatja őt. Ezzel az erővel részesedik az Isten, a mennyi Atya hatalmában. Ezt a hatalmat arra használja – szava szerint – , hogy összekösse a mennyet és a földet. Ezzel jóvá teszi, amit az első ember az engedetlenségével tönkretett, új utat nyit „a paradicsomi kertbe”, a mennybe, ahol az életünk értelme megvalósul. Így szabadítja ki az embert a bűn és a halál fogságából, az emberiség legnagyobb nyomorúságából, amely egyénileg, személy szerint és közösségekben egyaránt sújtja. Ha Jézus személyéről és hatalmáról kevesebbet gondolunk, nem részesedünk ajándékában.

Hogyan van jelen, hogyan hat ez napjainkban? Hogyan szemlélhetjük ennek gyümölcseit? Egyrészt a hit erejében. Az Istenre hagyatkozó bizalom részesedik Jézus (az Isten) hatalmában. Az elképesztő emberi sorsok, tragédiák, szeretetlenség és boldogtalanság, a háború közegében (nézzünk körül), melyet mi, keresztények csak kívülről látunk, alternatívaként éljük át a szeretet kultúráját. Családjainkban, közösségeinkben (ha valóban keresztények és nem a „pogányok egyházának” tagjai) más világ, más erő működik: a szeretet hatalma. Másrészt a katolikus karitás – melynek egyházmegyei irányítója Csorba Gábor állandó diakónusunk – , bizonyítja, mire képes Jézus hatalmával élve a keresztény nép. Csöndesen, nem magamutogatva, de kitartó hűséggel áll ott a legelesettebbek, a rászoruló embertársaink mellé „tevékeny szeretettel”, ahogyan a szeretetszolgálatunkat működtető alapítvány neve is fémjelzi. A nagyböjt-húsvéti ünnepekör hangsúlyosan meghív minket az ebben a lelkületben való részesedésre.

Zoltán atya

Jubileumi évünk

Ebben az évben plébániánk alapításának 975. évfordulóját ünnepeljük. Az 1048-ban alapított plébánia korábbi bélyegzőjének töredék lenyomatai is őrzik annak az emléket, hogy már 975 éve keresztény közösség létezik Pesten, a Duna folyam bal partján.

Közösségünk ebben az évben nemcsak az alapítás évfordulójára emlékezik, hanem főoltárunk elkészítésének 75.- valamint Mindszenty József bíboros itt elhangzott beszédének ugyancsak 75. évfordulójára is. Ezért Főplébániánk 2023-ban nagyszabású, és emlékezetes eseményekkel kívánja megünnepelni ezeket a jeles évfordulókat:

Április hónapban megemlékezünk a Molnár-C. Pál által 75 éve készített főoltárunk megáldásáról. Az augusztusi Nagyboldogasszony napján nagyszabású búcsú keretében ünnepeljük meg az alapítás 975. évfordulóját. Novemberben megemlékezünk Mindszenty József bíborosról, aki nagyhatású beszédet mondott templomunkról és plébániánkról 1948-ban.

A folyamatosan lebonyolítása kerülő események reményeink szerint egész évben színvonalas hitéleti, zenei és kulturális élményt biztosítanak a magyar és nemzetközi érdeklődő közönség számára.

A zárándokokat és látogatókat emlékbélyegzéssel, új képeslapokkal, emléklappal, nyolc nyelvű kiadvánnyal várjuk templomunkban.

Aranyossy Mihály

Jubileumi évünk részletes programja szeptember 30-ig:

2023. március:

március 22.	16:00 óra	Építőmesteri díj átadása és emléktábla-avatás (egyeztetés alatt)
március 23-26.		Nagyböjti lelkigyakorlat Leányfalun
március 29.	18:00 óra	Mindszenty József bíboros könyvének bemutatója
március 31.	18:00 óra	Liszt Ferenc: „Via Crucis”, szóló harmóniumváltozat, keresztút keretében

2023. április:

április 7-10.		Húsvét
április 16.	10:00 óra	Továbbélő Kongresszus – Balogh Piusz O. Praem atya szentmiséje
április 22.	19:30 óra	Liszt Ferenc összes orgona- és harmónium műve -sorozat: Különleges kamarazenei ritkaságok
április 28.		75 éves a Molnár-C. Pál-főoltár

2023. május:

május 1.		Brenner János-zárándoklat Szombathelyre
május 13.	18:00 óra	Bérmálás az Egyetemi templomban
május 13.	18:00 óra	100 éves a Szociális Testvérek Társasága
május 14.	11:00 óra	Sör megáldása
május 17.	18:00 óra	Magyar-lengyel előadások közös szentjeink bemutatására – Szent II. János Pál pápa
május 17.	19:30 óra	Marek Stefański lengyel orgonaművész hangversenye
május 26-28.		Pünkösdi zárándoklat Csíksomlyóra

2023. június:

június 3.		Zárándoklat Pozsony-Máriavölgybe
június 4.	10:00 óra	Elsőáldozás
június 8.		Úrnapja
június 11.	10:00 óra	Úrnap körmenet a belvárosban
június 18.	19:30 óra	Martin Kondziella német orgonaművész hangversenye
június 24.		Zárándoklat Sümeg/Sümegcsehibe
június 27.	18:00 óra	Magyar-lengyel előadások közös szentjeink bemutatására – Szent László

2023. július:

július 31.	19:30 óra	Liszt Ferenc összes orgona- és harmónium műve sorozat: Harmónium művek 19. századi hangszereken
------------	-----------	--

2023. augusztus:

augusztus 12.	18:00 óra	Ünnepi főpásztori szentmise. A szentmisét bemutatja: Dr. Erdő Péter bíboros
augusztus 13.	10:00 óra	Ünnepi szentmise. A szentmisét bemutatja: Dr. Osztie Zoltán plébános
augusztus 14.	18:00 óra	Ünnepi szentmise. A szentmisét bemutatja: Bíró László püspök
augusztus 14.	19:30 óra	Liszt Ferenc összes orgona- és harmónium műve - sorozat: Az átiratok mestere, Liszt Ferenc összes orgonaátírata
augusztus 15.	19:00 óra	Búcsúi szentmise és gyertyás/fáklyás körmenet. A szentmisét bemutatja: Tempfli Imre atya

2023. szeptember:

szeptember 12.	18:00 óra	Boldog Stefan Wyszyński emléknapja
szeptember 19.	18:00 óra	Filmvetítés Boldog Stefan Wyszyński életéről
szeptember 16-25.		Ars Sacra Fesztivál
szeptember 22-23.		Zárándoklat az ausztriai Máriazellbe
szeptember 24.	11:00 óra	Erdődy János orgonahangversenye a templom kisbúcsújának ünnepén
szeptember 24.	17:00 óra	Szent Gellért-napi kisbúcsú

A húsvéti ünnepkör liturgikus rendje

<i>Április 2. Virágvasárnap</i>	8.30 szentmise az altemplomban; 10.00 szentmise 18.00 angol nyelvű szentmise
<i>Április 5. Nagyszerda</i>	9.00 szentmise; 17.00 szentmise, lamentáció
<i>Április 6. Nagycsütörtök</i>	10.00 olajszentelési szentmise a <i>Bazilikában</i> ; 18.00 szertartás, lamentáció
<i>Április 7. Nagypéntek</i>	15.00 keresztút; 18.00 szertartás, lamentáció, az Irgalmasság kilencedének megkezdése
<i>Április 8. Nagyszombat</i>	20.00 szertartás
<i>Április 9. Húsvétvasárnap</i>	8.30 szentmise az altemplomban; 10.00 ünnepi szentmise feltámadási körmenettel; 18.00 angol nyelvű szentmise
<i>Április 10. Húsvéthétfő</i>	9.00 szentmise; 10.00 szentmise
<i>Gyóntatás:</i>	Nagycsütörtökön: 14.00-17.00; Nagypénteken: 9.00-12.00 és 14.00-17.00 óráig; Nagyszombaton: 9.00-12.00 és 14.00-18.00 óráig
<i>Április 16.</i>	
<i>Irgalmasság vasárnapja</i>	A Továbbélő Kongresszus nyolcadának befejező szentmiséje, Az irgalmasság kilencedének befejező imaórája

A találkozásról

Egyszer mindenkinek találkoznia kell Jézussal, és állást kell foglalnia mellette vagy ellene. Az Úr kibocsátja igéjét, aki maga Jézus, és mindenkinek el kell ismernie, még az alvilágnak is, hogy Ő az Úr.

Semmiképpen nem közömbös, hogy milyen lesz ez a találkozás. A saját, a családunk, sőt nemzetünk jövője és igazi boldogsága függ ettől. Húsvét szent igézetében érdemes figyelni Jézus kortársait, hogyan éltek meg erejét, szenvedését, elgyengülését, halálát és legfőképpen feltámadását.

A sírnál örökdő tanulatlan katonák két dolgot ismertek: a vak engedelmisséget és az élvezeteket, de kénytelenek voltak kilépni szürke kis énjükből, és rohantak, hogy elmondják a nagy hírt, de ez a vezetők hatalmi, anyagi, ideológiai érdekeit sértette. Lefizették az öröket, hogy hazudjanak. És ők hazudtak a pénzért. Lehazudták a megtapasztalt természetfeletti valóságot, az élet győzelmét a halál fölött.

Istenem! A történelem hogy megismétlődik! Mennyi arc nélküli, állását féltő kis jellem hazudta már le Jézust, akiről pedig meggyőződött, amikor otthon látta őt a nagymama áldott szép, imádkozó arcán, édesapa vallásos életén, édesanya feszület- és Mária-kép előtt kicsorduló könnyeiben. Hány pedagógus, szülő, nevelő, munkavezető lehazudta Jézust, mert félt, mert több pénzt kapott, mert nem tanulhatott volna tovább, mert állása veszélybe került volna. És ez országos jelenség lett. El is terjedt a szóbeszéd a mai napig – írja az Írás – hogy nincs, nem kell a Jézus.

Drága magyar fiataljaink nem ismerhették meg Őt ötven éven keresztül, majd azt követően a relativizmus mérgező szellemi légkörében, mert

kihazudták az iskolából, kihazudták a családokból, kihazudták a társadalomból.

És mi lett mindennek a következménye? Dr. Kindler József, a Közgazdasági Egyetem professzora az értékfogyatékos iskolákról ír. Idézi egy tokiói gimnázium igazgatóját, aki szerint, ha munkájuk csak oktatásra irányulna, akkor az iskoláikból egyre műveltebb, de egyre silányabb fiatalok kerülnének ki. Majd a professzor úr így folytatja: „a mélyebb összefüggések iránt is fogékony oktatók általános tapasztalata, hogy a felsőoktatásba kerülő hallgatók között a silányodás növekvő mértékű, és a magasabb rendű értékek iránti fogékonyságuk csaknem teljesen hiányzik. Ebben az értelemben fiataljaink nagy többsége nem értelmi, hanem értékfogyatékos. Köntörfalazás nélkül ki kell jelenteni, hogy az olyan iskolakoncepció, amelyből az emberi magatartást szabályozó erkölcsi (és vallási) nevelés hiányzik, silány nemzedéket produkál.” Eddig a professzor.

Urunk Jézus! Meddig kell még szégyenkeznünk előtted, gyermekeink előtt, a társadalom előtt? A gyökerében eltorzult lelkiismeretű, bűntudat nélkül rabló, gyilkoló, drogozó, paráználkodó, szülői szeretetet alig ismerő generációk, az abúzusokat elszenvedők, kétségbeesett, vergődő, arc nélküli arcok vádolják ma már nem csak a történelmi múltat, hanem a jelen nyugati szellemi környezetét, amely mindig is beszívárgott kultúránkba!

Ne engedjük, hogy ifjúságunknak bizsut kínáljanak drágagyöngy helyett!

Dr. Kerényi Lajos SchP

Senior Csoportunk programjai

Február 21-i találkozónk alkalmából véglegesítettük a június közepéig tartó programtervet:

Március 21. Séta, túra a Normafánál, a Látogató Központtól a Libegőig, ill. az Erzsébet Kilátóig, túrázóknak. Találkozó: 9.00 órakor a Széll Kálmán téren, a 21-es busznál.

Április 4. 9-11.30 „Nézz a versbe és lásd magad”. Irodalmi ráhangolódás a nagyhéten Takáts Nórával, a Szt. Kinga teremben.

Április 18. 9-11.30 „Ausztrália és a Fülöp Szigetek, keresztény szemmel”. Dr. Mikola István volt egészségügyi miniszter, államtitkár, nagykövet előadása a Szt. Kinga teremben.

Május 9. Kirándulás Vácra. Indulás a Nyugati pályaudvarról.

Május 23. Látogatás a Nemzeti Múzeum kiállításán. „Az Expo kincsei”.

Június 6. Kirándulás Veszprémbe, autóbusszal.

Június 11. Vasárnap, részvétel a belvárosi Úrnapi körmeneten, 9-12.30

Közbenső keddeken és nyáron kiscsoportos sétákat tervezünk a Margitszigeten és a Millenárison.

Március 7-én, a 9.00-15.00 óra között tartott lelki napon 22-en vettünk részt Schall Tamás atya vezetésével. Mottóul kaptuk: „A nagybőjti visszatérő gyakorlatok által

Krisztus rejtett titkait szemléljük.” Egy ferences szerzetes pedig így határozta meg a nagybőjti időszakot: „Összehúzni testünket, hogy lelkünk szárnyalhasson”.

Tamás atya a bőjttel kapcsolatban arra hívott bennünket, hogy függőségeinket tárjuk fel, és azoktól szabaduljunk. Egyvalakitől kell csak függjünk: Jézus Krisztustól.

Kis csoportokban is átbeszéltük a bőjttel és a megbocsátással kapcsolatos gondolatainkat, szándékainkat. Tamás atya külön kiemelte, hogy a gyónás a lélekkel való töltekezés lehetősége a bűnvallás után. Több résztvevő is hangsúlyozta, hogy ez számára fontos lesz a gyónás szentségének megélésében, Isten örök irgalmának ünneplésében.

Zöldyné Szita Erzsébet

Istenadta böjtideő árasztja áldott sugarát

Egy alkalommal a sivatagi atyák a végső időbeli nemzedékről jövendöltek. „- Mit tettünk mi? - kérdezték. És egyikük válaszolt: - Megtartottuk az Isten parancsait. Ők azonban tovább kérdezték: - Akik utánunk jönnek, mit tesznek majd? Ő azt mondta: - Ők a mi munkánk feléig érnek el. És az utánuk következők? - kérdezték. - Ama kor emberei semmiféle tettet nem visznek végbe. De olyan kísértés támad majd rájuk, hogy akik helytállnak abban az időben, azokat nagyobbaknak tartják majd, mint minket és atyáinkat.”

Mintha csak napjainkban lenne ez az idő... És ahogy eljött „az Isten adta böjtideő”, az embernek megnövekedett a kedve és az ereje a helytállásra.

Kísértésekben nincs hiány. Minden kísértés arra irányul, hogy zárjuk ki Istent az életünkől, hiszen

felesleges, zavaró tényező. De ha nem is zárjuk ki, szorítsuk vissza életünk peremére, mert nekünk sokkal fontosabb és sürgetőbb feladataink vannak: Rendbehozni a világot (az országot) saját erőnkől, Isten nélkül, a magunk teljesítményére építeni. Valóságként csak a politikai és anyagi realitást kell elismerni, Istent pedig, mint illúziót félreállítani. Ez a kísértés folyamatosan fenyeget bennünket, mégpedig sokféle változatban.

A kísértés lényegéhez az is hozzátartozik, hogy nagyon vonzóan, szinte erényként mutatkozik be. Egyáltalán nem a rosszra hív bennünket, ez túl feltűnő lenne. A kísértés úgy tesz, mint aki jót akar nekünk, egészen a beleegyezésig. Aki Isten törvényeit a szabadság korlátozásának tekinti, az már a kísértő hatalmában van.

Mindjárt a Szent Negyvennap elején (első vasárnap) felhangzik az örömhír: a Sátán elleni küzdelemben Jézus győzött. Ez a győzelem mindenkire kiárad, de tőlünk függ, hogy elfogadjuk-e. A kegyelem és a szabad akarat közreműködésére van szükség. Mindenben egyedül Jézust akarjuk, szeressük, kövessük!

A cselekvést megelőzi a belső összeszedettségbe vonulás. Ez a nagy böjti idő, maga a pusztaság: a magunkba vonulás ideje. Szent Benedek írja Regulájában: „A negyvennap böjtre mindenki kapjon egy könyvet a könyvtárból, amelyet elejétől végéig olvasson el.” Ennek pedig az az értelme, hogy ebben az időszakban hangsúlyosabban törődj a lelkeddel, hittel éljél! Jézus mondja: „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem mindazon igével, mely Isten szájából származik.” Egészen más időről-időre megízlelni az isteni ígét, mint belőle élni. Belőle élni annyi, mint azt mindennapi táplálékká, szükségessé, lényegessé tenni.

És ezt Jézus minden isteni szóról mondja. Bármilyen is legyen az isteni szó, amellyel találkozunk, bármilyen különösnek is tűnik pillanatnyi szükségletünkben, ez számunkra (attól függően, hogy mennyire tudjuk elmélyíteni magunkban) az élet forrása és ereje.

S ha már Szent Benedek Reguláját idéztem, hadd ajánljam a Szent Negyvennapra a nemrég elhunyt Benedek pápa írásait. A Názáreti Jézus trilógiáját, enciklikáját a szeretetről, a reményről. Szennyezett világunkban ezek az írások kristálytisza források, melyek eligazítanak, és a hitünkben megerősítenek minket.

Adja Isten, hogy a Szent Negyvennap mindannyiunk számára valóban a lelkünk tavasza legyen, hozzon megújulást és növekedést a húsvéti hitben, váljunk húsvéti emberré!

Schall Tamás

A családok közös részvétele a vasárnapi szentmiséken rendkívüli jelentőséggel bír a gyermekek hitének kialakulásában. Az evangelizáció elsődleges színhelye a család, ahol a gyerek szívében a keresztségben elvetett mag növekedni kezd, és ebben a vasárnapi szentmisén való együttes részvételnek döntő jelentősége van, akkor is, ha a kicsi ezt még nem tudatosan éli át, hanem éppen játszik, vagy jön-megy. Ugyanakkor – jól tudjuk – ez nehézségeket is felvet a liturgián résztvevő hívek szempontjából. Ezt az egyik plébánián gyermekek számára bemutatott külön szentmisével, máshol a gyermekek elkülönítésével kerülik el, vagy éppen nem vesznek tudomást a problémáról. Templomunkban egy ezektől eltérő megoldás született Bersényiné Geleji Bori kezdeményezésére.

Gyermekek az altemplomban

Gyerekkoromban Angliában jártam az unokatestvéreimnél, és ott láttam, hogy a szentmise igeliturgia része alatt a gyerekeket egy különterembe vitték, ahol egy kis hittanórán vettek részt, majd utána visszatértek a misére. Ez az emlék jutott eszembe egy alkalommal, amikor az aznap kissé nyűgös kisfiammal ültünk a misén, és hamarosan elmeséltem ezt Zoltán atyának is, kérdezve tőle, hogy nem lehetne-e nálunk is hasonlót bevezetni.

Zoltán atya üdvözölte az ötletet, ellátott a szükséges háttérrel, és így 2023. január 8. óta vasárnaponként a 10:00 órai szentmisén, amikor elkezdődik az olvasmány, az óvodás-kisiskolás korú gyermekek számára is elkezdődik az igeliturgia, az igaz mese.

Lent, az altemplomban képekkel, interaktív formában elmesélem az aznapi evangéliumot. A foglalkozás állandó része még egy-egy kis feladatlap, amin színező, illetve rejtvény van. Az adott evangéliumhoz kapcsolódóan ezeken kívül sorra kerülhet még valamilyen játék vagy ének is.

Szerencsére számos, gyermekeknek szóló képes biblia áll rendelkezésre, és az interneten is találhatók feladatlapok, óratervek, játékok.

Miközben a gyerekek a feladatlapon dolgoznak, a szülők (és én) követjük a szentmisét a kivetítőn keresztül, és a Miatyánkra visszatérünk a szentmisére, hogy azon már a családok (nagyobb testvérekkel, másik szülővel stb.) együtt vehessenek részt.

Idén elkezdtem egy olyan sorozatot, amelyben naponta – néhány fejezetenként – az egész Bibliát

meghallgatom egy év alatt. Ebben most még az Ószövetségben tartok, de nagy öröömre szolgál, hogy már eddig is többször segített meglátni az evangéliumokban az ószövetségi párhuzamokat és utalásokat, amiket elmesélhettem a gyerekeknek, és a jelen lévő szüleiknek (pl. Mózes törvényei és a Hegyi beszéd).

Bersényiné Geleji Bori

A szeretet csúcsa az ellenszereget

„A törvény teljessége a szeretet” (Róm 13,10b), tanítja Szent Pál, merthogy Isten maga a Szeretet, a teljesség és „aki a szeretetben marad (abban kitart), az Istenben marad és az Isten is őbenne.” (1 Ján 4,16) Innen már csak egy logikai lépcső, és eljutunk oda, hogy valamennyit felfogjunk Isten nagyságából, bölcsességéből, felülmúlhatatlan nagyvonalúságából. Hiszen, ha Ő mindenkinek ad lehetőséget a megtérésre, szeretetének viszonzására, arra, hogy minden ember megismerje és megszeresse Őt, és felkelti napját jókra és gonoszokra egyaránt, akkor nyilvánvalóan mindenkinek, aki Őt akarja követni, Övele akar lenni, ugyanezt kell tennie.

Bevallhatjuk magunknak, hogy ez már sokszor nagyon sok, nagyon nehéz nekünk és gyakran elbukunk a szeretet vizsgáján. Pláne, ha ezt az elvárást meg kellene fejteni azok szeretetével, akik akár a mi ellenségeink, akár Isten ellenségei. Más az ellenfél és más az ellenség. Az ellenség kifejezetten rosszat akar a másik személynek. Jézus arra tanít minket, hogy soha ne adjuk fel a reményt mások jövőjére vonatkozólag sem. Az ellenszereget főleg azt jelenti, hogy azt vágyjuk, akarjuk, munkáljuk, hogy mindenki ott legyen a Mennyei Atya házában, azaz, hogy mindenki üdvözljön, örökké boldog legyen.

Ezért érdemes mindent megmozgatnunk nekünk is. Akár tettekben, a megbocsátásban, akár az imádságban, hogy imádkozunk azokért, akik láthatóan vétettek a szeretet ellen. Azért a szeretet csúcsa az áldozathozatal, mert ezzel múlunk felül leginkább önmagunkat és hasonlítunk leginkább az Úrhoz, aki

éppen ezt tette értünk. „Mert Krisztus is meghalt egyszer a bűnökért, az Igaz a bűnösökért, hogy minket Istenhez vezessen. Test szerint megölték ugyan, de a Lélek életre keltette.” (1 Pét 3,18)

Mindezt úgy kellene megtennünk, hogy magunk is bűnösök lévén, magunk is megtérésre szorulunk. Karítászoknak lenni mindezek tudatában még inkább kiemeli küldetésünk szépségét. Miközben mi magunk is segítségre, vigasztalásra, bűnbocsánatra, megtérésre szorulunk, segítjük a hozzánk fordulókat a boldogságra, megtérésre. Ezzel pedig mi magunkon is segítünk, mert munkánk során nem csak mások bajával, nehézségével tudunk azonosulni, hanem Isten kegyelmét is megtapasztaljuk. Amikor másoknak segítünk, tulajdonképpen az Úr segít általunk. Amikor jót teszünk, akkor az Isten jóságát tanúsítjuk.

Az ellenség szeretete nem látványos dolog és főleg lelki, belső akaraton múlik. Ha meg tudjuk tenni, mi magunk is többek leszünk, erősödik a hitünk, a reményünk és a szeretetünk. Amikor pedig a mi időnk eljön, akkor Isten gyermekeként mi is remélhetjük, hogy nekünk is megkegyelmez az Úr, befogad országába, életre kelti lelkünket.

A nagybőjti szent időben, éljünk a többé válás lehetőségével, fokozzuk az irgalmasság testi és lelki cselekedeteinek gyakorlását!

Csorba Gábor állandó diakónus

Karítász igazgató Szent Erzsébet Karítász Központ

Tenni kell a barátságért

A magyar-lengyel barátságért minden nap tenni kell! Ezért indította el Dr. Osztie Zoltán plébános atya a 2023. év eseménysorozatát a Belvárosi Főplébánia-templom altemplomában. A sorozat együttműködő partnere a budapesti Lengyel Intézet.

Első alkalommal Prof. Dr. Bagi Zoltán tartott érdekes és gondolatébresztő előadást Szent Hedvig életéről és történelmi szerepéről.

A szépszámu érdeklődő sok-sok kérdést tett fel az előadónak, aki derekasan állta a kérdések sorozatát. A végén pedig még egy rádiós riport is készült a magyar-lengyel kapcsolatokról.

Március 8-án 18:30 órakor újra találkoztunk, amikor Molnár Imre úr előadását hallgathattuk meg Esterházy Jánosról, melyet követően közösségünk a Március 15. téren keresztül a Petőfi szoborhoz vonult, ahol koszorúkat helyeztünk el a szobor talapzatán. A 975 éves Belvárosi Főplébánia közössége nevében Dr. Osztie Zoltán plébános atya, az Országos Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat képviselőjében pedig Molnárné Sagun Monika asszony, valamint Belváros-Lipótváros Önkormányzata nevében Szentgyörgyvölgyi Gábor bizottsági elnök úr koszorúzott.

Igy emlékeztünk meg, illetve tisztelegtünk az 1848-49-es forradalom és szabadságharc emléke és mártírjai előtt.

Aranyossy Mihály

Skapuláré felvétel volt templomunkban

2023. február 11-én, szombaton az esti 18 órai szentmise keretében 34 testvérünk öltötte magára a karmeliták barna vállruháját, a skapulárét. A szentmisét és az azt követő rövid szertartást Vörös András, a Magyar Karmelita Rend tartományfőnöke vezette. Mi is az a Skapuláré?

A *skapuláré* Szent Benedek rendszabályának 55. fejezetében elrendelt, a szerzetesi ruha felett, a kézi munka alkalmával viselendő öltönydarab, munkakötény.

Elterjedt a *barna skapuláré*, mely a Karmelita Rendhez köthető. Eredete visszanyúlik Stock Szent Simonnak, a rend generálisának 1251-ben történt látomásához. Akkoriban a rend válságot élt át a Szentföldről Nyugat-Európába való átköltözése miatt és a fennmaradásáért küzdött. A generális arra kérte Szűz Máriát, hogy erősítse meg a rendet valamilyen kiváltsággal. Megjelent neki a Szent Szűz, átadta a skapulárét azzal az ígérettel, hogy akik azt méltóképpen viselik, üdvözülnek. Egy másik kiváltság is kapcsolódik a skapuláréhoz, az ún. szombati kiváltság, amely XXII. János pápának egy látomásán alapszik, s amelyet egy pápai bulla is megemlíti a XIV. századból („Sabbatine Bull” 1322. március 3.). Eszerint mindazok, akik méltóképpen viselik a skapulárét, Mária közbenjárására megszabadulnak a purgatórium fájdalmaitól, a halálukat követő szombaton. Ezt a kiváltságot a későbbiekben több pápa is megerősítette.

A skapuláré viselésével kapcsolatban gyakran felteszik a kérdést, hogy az milyen imakötelezettségekkel jár.

A választ a skapuláré képeiről kapjuk meg. Az egyik oldalon Jézus Szíve kép van, amely figyelmeztet bennünket az Ő megváltó szeretetére, a másik kép pedig a Szűzanyát ábrázolja, aki a gyermek Jézust tartja a kezében. Vörös András atya szépen fejtette ki ennek értelmét: a Szűzanya nem többletimádságot kér tőlünk, ezért nem a rózsafüzért tartja a kezében, hanem fiát, Jézust nyújtja nekünk („a legtöbb, mi adható”). Ez a mondanivaló különösen aktuális napjainkban, amikor az imádságos életet is sokszor kísérti meg a teljesítménycentrikusság. A Szűzanya „ajándékára” a mi szeretetünk kell, hogy válasz legyen. Egyszerűen csak szeretnünk kell az Úr Jézust és az ő édesanyja,

Szűz Mária megsegít ebben bennünket.

A másik fontos mondanivaló, hogy a vállkendő viselésével magunkat a Szűzanya oltalmába helyezzük és vele szövetségre lépünk. A skapuláré olyan, mint a szent sátor, mely segít megtapasztalni az Istenanya védelmező hatalmát. A keresztény ikonográfiában ennek párhuzamát szemlélhetjük a „Köpönyeges Madonna” ábrázolásokban.

Jó dolog a Szűzanyával szövetségre lépni, hogy ezáltal még közelebb kerülhessünk Jézushoz és még inkább hozzá váljunk hasonlónak, mert ez a feladatunk ezen a földön. Ehhez pedig a legjobb társ ezen az úton maga a Szűzanya. Bátorítok mindenkit, hogy lépjen szövetségre Vele, biztosak lehetnek benne, hogy nem fogják megbánni!

Rochlitz Kinga

Szeretet mindenek előtt

A nagyböjti idő célja, hogy a szentségek vételével, a különböző ájtatosságok gyakorlásával alkalmassá tegyük magunkat az agapé típusú szeretet megvalósítására. Vegyünk példát az egyháztörténelemből.

A XVIII. század első felében élt egy csodálatos házaspár, akiket az egyház – jelenleg – a tiszteletreméltó címmel tüntet ki.

Carlo Tancredi Falletti és Giulia Colbert (aki Jean - Baptiste Colbert, XIV. Lajos francia király pénzügyminiszterének leszármazottja volt) 1806-ban kötöttek házasságot. A házaspár Torinóban élt, és gyermekük nem lévén, szegény gyerekeket fogadtak örökbe. Először a börtönben lévő fiatal lányokkal vették fel a kapcsolatot és a személyes beszélgetések eredményeképpen –

egyeztetve a hatóságokkal – sikerült a lányok körülményeit jobbá tenniük olyannyira, hogy egy bizonyos idő után közülük többen Istennek szentelték az életüket és megalakították a Bűnbánó Magdolna Szerzetesközösséget.

A fiúkkal hasonló eredményeket értek el. A gyermekek számára saját pénzükből iskolát hoztak létre. A házaspár torinói lakása az értelmiség, a politikai élet, és az egyházi kiválóságok találkozóhelye volt, így szinte minden problémát meg lehetett beszélni házon belül.

Giulia és férje összes vagyonukat az árva ill. utcán élő gyermekekre fordították. Tancredi 1838-ban, Giulia 1864-ben fejezte be földi életét. A feleség temetésén jelen volt az egész város, ezzel is kifejezték hálájukat jótevőjük iránt.

Dr. Breznay István plébános

Virraszatok a hazáért

„Virraszatok és imádkozatok!” Virrasztani annyi, mint lemondani az éjszakai alvásról. Virrasztani annyi, mint ébernek lenni, küzdve a restség és a hanyagság ellen, hogy célhoz érjünk. A cél az, hogy készen álljunk az Úr fogadására, amikor eljön az ő napja. Ezért virrasztunk, éberek vagyunk, hogy az éjszakában élve ne legyünk az éjszakáé. „Hiszen valamennyien a világosság és a nappal fiai vagytok, nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé.”

A virrasztás az Istennel és Istenért való tudatos és fáradhatatlan életet fejezi ki. Amikor a hazáért, hazánkért virrasztunk, először is hálát adunk a múltunkért. „Régi dicsőségünk hol késel az éji homályban...” Hálát adunk, hogy Szent István királyunk óta mindig támadtak népünk számára Istentől küldött lángoszlopok, szent jelek, előttünk

világító férfiak és nők, akik olthatatlan lobogással mutatták az utat, az egyedül helyes és biztos utat. Szentté avatottak és szentté nem avatottak, akik hűségesek voltak Istenhez, népünkhöz és lelkiismeretükhöz.

Szentlelkes erőt nyerni forduljunk jelenünkhöz! Kérjük a Szentlélek erősítő kegyelmét, hogy az élő Isten élő templomai lehessünk és maradjassunk ebben az istentelen, embertelen, lelketlen, sötét világban.

Jövőnkért esdekeljünk. Ha így halad a világ, ahogy most aggódva látjuk, lesz-e egyáltalán jövőnk? És ha lesz, akkor mi lesz a sorsa ennek a világnak, mi lesz a sorsa ennek az Egyháznak, mi lesz a sorsa ennek a népnek, mi lesz a sorsunk nekünk? Ezért mindnyájan felelősek vagyunk!

Schall Tamás

Nagyböjt

*Eljött a lelked tavasza,
Tehozzád szól Jézus szava,
Térj meg, és tarts bűnbánatot,
tovább már nem várathatod.*

*Most van az üdvösség napja,
Ezért, hogy az egyház papja
hamut hint józan fejedre,
emlékeztetni szeretne.*

*„Porból lettél, porrá leszel”
Akárki vagy, bármit teszel.
Ami örök, a szeretet,
megmarad, kísér tégedet.*

*Térj meg, és tarts bűnbánatot,
gyakorold az alázatot!
Bőjtölj, húzd összebb testedet,
engedd szárnyalni lelkedet!*

*Imádságod most több legyen,
lelkeddel csendben törődve,
beszélgessél az Istennel,
még jobban Hozzá kötődve.*

*Kapcsolataidat rendezd,
a megbocsátás jegyében,
alamizsnát bőven adjál,
ki tőled kér, remélve.*

*Ha így élsz negyven napon át,
részed lesz a megújulás,
felékesítve erénnyel,
húsvéti hittel, reménnyel!*

Ma Magyarországon hívő kereszténynek lenni, hitét gyakorló kereszténynek lenni nemcsak vallásos cselekedet, hanem hazafias, nemzetmentő tett is! Csak az evangéliumi életnek van jövője. És ez nem attól függ, hogy hiszek benne, vagy nem hiszek benne. Ez önmagában tény és valóság.

A mézajkú doktor, Szent Bernát tanítja: „Amit a kezünkben tartunk, arról nem egykönnyen feledkezünk meg: ugyanígy mindig tartsuk emlékezetünkben a lelkünk ügyét is! Ez legyen az eleven törődés szívünkben!” Boldog ez a lélek, mert ég és világít: „ardens et lucens”! Tüzet és fényt hordoz! Nélküle hideg és sötét lenne a világ. Ez a tökéletes erény a legnagyobb érték! Őrizzük és védjük tehát! Inkább égjünk, mint meghátráljunk!

Ugyanő mondja a virrasztásról: „Mikor tehát csípőnket felöveztük és kezünkben tartjuk égő mécsesünket, virrasztunk gondolataink és

cselekedeteink nyája fölött, hogy ha Urunk az első, a második, vagy akár a harmadik örváltáskor jön, mindig felkészülten találjon minket.”

Az első örváltás: az igaz lelkiület cselekedeteiben, hogy igyekezz egész életedet ahhoz a Regulához igazítani, amelyre fogadalmat tettél. (Szent Bernát itt nemcsak a szerzetesekről, hanem minden komolyabb lelki életről is beszél. Gondoljunk a keresztségi fogadásunkra, a bérmláskor tett ígéretünkre!)

A második örváltás: a tiszta szándék, hogy ép szemed egész testedet világossá tegye. Ezért bármit teszel, Istenért tedd, hogy a kegyelmek mind visszatérjenek arra a helyre, ahonnan erednek, hogy aztán ismét rád áradjanak.

A harmadik örváltás: az egység megőrzése, mindenkit elviselve és mindenkiért imádkozva.

Schall Tamás

Hilarion metropolita látogatása plébániánkon

Magas rangú vendég látogatta meg hamvazószerdán a 975 éves belvárosi plébániánk közösségének plébánosát.

Dr. Osztie Zoltán plébános atya találkozott Hilarion Alfejev metropolitával, a magyarországi orosz ortodox egyházmegye kormányzójával.

A vendég megajándékozta Zoltán atyát a 2022-ben megjelent „Jézus Krisztus – életút” című magyar nyelvű könyvével is.

Kezdetben volt a húsvét

A Szentírás első sorait, a teremtéstörténetet olvasva azzal szembesülhet a – mai szellemi környezetben – az olvasó, hogy a világ teremtését leíró sorok meseszerűnek tűnnek. Sokan, akiket valami arra indít, hogy kezükbe vegyék ezt a könyvet, talán már ekkor félreteszik, mint a természettudományos ismeretekkel összeegyeztethetetlen állítások tárházát. A hívők egy része – világszerte, de főleg az angolszász protestáns kisegyházak, ill. az ún. kreacionista teológiai irányzat – ragaszkodik a teremtésnek, a sugalmazott szövegnek megfelelő, szóról-szóra történő értelmezéséhez. Ezekkel szemben a Szentírás teremtéstörténete – amiből egyébként kettő van, ami már ösztönözhetne arra, hogy elgondolkodjunk: vajon miért? – nem mese, de nem is tudományos állításokat fogalmaz meg, hanem olyan mélységesen mély tartalmat hordoz, ami megrendítő, mert nemcsak a kezdet misztériuma, hanem a kinyilatkoztatás, így maga a húsvéti misztérium történelemben kifejlődő „magja” van elvetve benne.

A kezdet misztériumának legalapvetőbb sajátossága, hogy racionális fogalmakkal nem lehet megragadni, hiszen azok mind a teremtett világon belüli jelenségekhez, létezőkhöz kapcsolódnak. Vagyis, a kezdet a racionális, empirikus kutatás számára hozzáférhetetlen, mert a kezdetben a transzcendens és az immanens (az isteni és a világon belüli, teremtett) valóság – összekeveredés nélkül – érintkezik. A bibliai szerző(k) azonban mégis megragadják – pontosabban nem ők, hanem a sugalmazott szöveg, amelyet azonban mégis szabadon írnak, alakítanak – a transzcendens valóságot, mivel úgy „transzformálják” az eseményt, hogy az valamiképpen hozzáférhetővé válik az emberi szellem számára.

Ezt hívjuk mítosznak, amit ugyancsak – tévesen –, általában a mesével szokás azonosítani, pedig abban az emberi szellem (társ)teremtő aktusáról van szó. A kinyilatkoztatás emberi értelemmel való felfoghatóságának ez a módja az, ami a történelemben megtörtént események isteni tartalmát az emberi szellem számára feltárják. (Bizonyítva a Szentírás sugalmazott voltát, és azt, hogy Istennek nem kellett felfüggesztenie a szerzők szabadságát, amelyet eleve, a teremtéssel adott.)

A hatnapos teremtéstörténet nem „teremtéstechnológia” (ebben az értelemben akár az evolúcióról beszélhetnénk), hanem teremtésteológia. Arról tudósít, hogy a teremtés célja az ember – aki férfi és nő –, akinek létezése természethez kötött. A „teremtsünk embert saját képünkre és hasonlóságunkra” szavak pedig azt jelölik, hogy kezdetben az ember bizonyos értelemben „együtt létezik” Istennel – ezt hívjuk eredeti ártatlanságnak. Az eredeti ártatlanság és az eredeti bűn misztériumáról azt valljuk, hogy az két, egymással homlokegyenest ellenkező állapot, melyek önálló dimenzióval bírnak. Utóbbi az ember örökletes állapota, ezért úgy tűnik, mintha az eredeti ártatlanság mindenestül elveszett volna. A szentírási szöveg – a kígyó csábítása, az élet fája – azonban éppen arra utal, hogy az eredeti bűn gyökere a kezdet és a történelem „elmosódó” határvonalán „kapaszkodott meg”, ezért az eredeti bűnre csak az eredeti ártatlansággal egyidejűleg tekinthetünk.

Szent II. János Pál pápa *A test teológiája* c. – korszakalkotó – művében fejti ki, hogy az eredeti ártatlanság és az eredeti bűn misztériumának kulcsát a Jézus szájából elhangzott igen egyszerű szavak jelentik: „Kezdetben nem így volt.” (Mt 19,8). Érdekes és jellemző, hogy ezeket a szavakat a házasság felbonthatatlanságával kapcsolatban mondta a farizeusoknak, akik feltették a kérdést: „szabad-e elbocsátani a férfinak a feleségét?”, amit Mózes megengedett. Az erre adott válaszból – kezdetben nem így volt – bontakozik ki az egész kinyilatkoztatás. Jézus nem fejtette ki ezekből a szavaiból, mint elvetett magból a kibontható tartalmat. „Csak az fogja fel ezt, akinek megadatott” – mondja később a házasságról való lemondással kapcsolatban. (Mt 19, 11).

Amikor Jézus a kezdetre utal, akkor az eredeti ártatlanság és az eredeti bűn közötti határvonal átlépésére hívja hallgatóit – minket –, hogy felfedezzük a lényegi kapcsolatot, folyamatosságot emberségünk két különböző állapota és dimenziója között.

A bűn a történelmi ember, a mi „részünk”, állapotunk, amely azonban – és itt hatolunk be a misztériumba II. János Pál pápával (!) – mélyen teológiai előtörténetünkbe, az eredeti ártatlanság állapotába mélyesztí gyökereit. A történelmi bűnösség állapotát lehetetlen megérteni az eredeti, történelem előtti, ártatlanságra való hivatkozás nélkül, amelyre Jézus utal is. „Ez azt jelenti, hogy a bűnös állapot kezdetől összekapcsolódik az ember valós ártatlanságával, mint

alapvető állapottal. És ez nemcsak az első ember, a férfi és nő, mint a teremtés könyvének főszereplői esetében igaz, hanem az emberi egzisztencia egész történelmi folyamatára. A történelmi ember a maga kinyilatkoztatott teológiai előtörténetében gyökerezik, ezért történelmi bűnösségének minden pontját eredeti ártatlanságára utalva kell magyaráznunk.” – írja a szent pápa. Ebből következik, hogy az ember eredeti ártatlansága a történelemben rejtett módon, de valóságosan jelen van – még hozzá a kezdet után is! Mert Jézus kezdetre való hivatkozásában nyilvánvalóan benne van a bűnbeeséssel együtt a megváltás első ígérete is: „Ellenkezést vetek közed és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te meg a sarkát veszed célba.” (Ter 3, 15) Ez a Protoevangélium, mely szerint a bűnbeesett ember kezdetől a megváltás – a húsvét – teológiai perspektívájában élhet. Nemcsak az emberi bűnösség történetében veszünk részt, hanem az üdvösség történetében is, mint annak személyes, megismételhetetlen alanyai.

Az emberi test halál utáni létezése, állapota – a húsvét, a feltámadás titka – az egész üdvtörténet sarkpontja. A testről szólva tudjuk, hogy ismereteinket tapasztalás útján szerezzük, ezért meg kell(ene) állnunk a kezdet küszöbénél, illetve a feltámadásnak a történelmet és a történelmen túliságot jelentő eseményének határánál. Azonban éppen a tapasztalás útján van olyan ismeretünk, ami miatt azt mondhatjuk, hogy a test teszi lehetővé, a tapasztalat bevonását a teológiai értelmezésbe – ahogy azt II. János Pál pápa is teszi. Ennek az az oka, hogy már a kezdetben is, az ember első tapasztalatait csakis testi mivoltában élhette meg. Így azt, hogy semmi nem hasonlítható hozzá, minden teremtménytől különbözik, ezért, mint teremtmény, magányos. Hozzá hasonló társa az asszony ugyan valódi társ, de így együtt is magányosak. És ezekkel a testi tapasztalatokkal együtt és egyszerre, elkerülhetetlenül Isten előtt találja magát. („Isten az Éden kertjébe helyezte őket.”) És elkezdődik az „Isteni színjáték”, az Isten és ember története, az emberé, aki test, testi, természethez kötött létező, lényege az istenkapcsolat, a lélek, Isten „fogódzópontja” az emberben. De a lélek test nélkül nem teljes ember, léthiányos, így a halál után Istennek általunk nem felfogható módon kell fenntartania emberségét.

A testi feltámadás hitének alapja a húsvét, az, hogy Jézus Krisztus megmutatta megölt és feltámadt testét. Ez a keresztyén hit lényege. Ha ebből indulunk ki, akkor a hit által megvilágított értelem ezt igazolja is. Mert az ember eredeti ártatlansága, az öröklött bűnös állapota, és a megváltott emberi lét, az üdvösség között, a személy azonosságát és egységét ugyan mi más „garantálhatná”, mint a – feltámadt – test? És akkor – II. Szent János Pál pápa, Jézus Krisztus szavaira támaszkodó vezetésével – még tovább is tudunk lépni a feltámadt ember létének tartalma felé.

BL

Plébániánk hírei

Templomunk miserendje:

Hétfő:	9.00; 17.00
Kedd:	9.00; 17.00
Szerda	9.00; 17.00
Csütörtök:	17.00
Péntek	9.00; 17.00
Szombat:	9.00; 17.00
Vasárnap:	8.30; 10.00 18.00 angol nyelvű szentmise

Folyamatos szentségimádást tartunk a templomban
9.00 és 22.00 óra között

PLÉBÁNIÁNK RENDSZERES PROGRAMJAI

Hétfő	18.00	Felnőtt katekézis
Kedd	17.00	Elváltak és Egyedül Maradtak szentmiséje (havonta első kedden) és találkozója a Szent Kinga teremben (szeptember-május)
Szerda	14.00	Garantált házvezetés a templomban és a tornyokban
Péntek	15.00 18.00	Engesztelő imaóra a hazáért Szent József Férfikör (minden második péntek)

Gyóntatás:

Vasárnap A 10.00 órai szentmise alatt,
ill. egyeztetés szerint

Lelki beszélgetés Egyeztetés szerint
bitter.belvarosiplebania@gmail.com
30 591 2601

PESTI FŐTEMLOM

Spirituális közösségi lap
X. évf. 55. szám

A Belvárosi
Nagyboldogasszony
Főplébánia lapja

Kiadja:
a
Belvárosi Főplébánia

Felelős kiadó:
Dr. Osztie Zoltán

Szerkesztő:
Bitter Lajos

Munkatársak:

Aranyossy Mihály
Bersényiné Geleji Bori
Dr. Breznay István
Csorba Gábor
Dr. Kerényi Lajos
Rochlitz Kinga
Schall Tamás
Zöldyné Szita Erzsébet

Korrektúra:
Faga-Nagy Mária

Szerkesztőség:

Budapest 1056 Március 15.
tér 2.
bitter.belvarosiplebania@gmail.com

Megjelenik:
12 oldalon

Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia

1056 Budapest Március 15. tér 2. Tel/fax: 318 3108 E-mail: belvarosiplebania@gmail.com
Irodaszolgálat: hétfő - szerda - péntek 9 -12; 15.30 - 17.30
Irodavezető: Rochlitz Kinga